

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 273

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

59 tomas

2016 m. liepos 27 d.

Turinys

II *Komunikatai*

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Komisija

2016/C 273/01	Komisijos pranešimas – Komisijos rekomendacinis dokumentas dėl poveikio aplinkai vertinimo pagal Poveikio aplinkai vertinimo direktyvos (Direktyva 2011/92/ES su pakeitimais, padarytais Direktyva 2014/52/ES) 2 straipsnio 3 dalį procedūrų racionalizavimo	1
2016/C 273/02	Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta (Byla M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding) ⁽¹⁾	7
2016/C 273/03	Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta (Byla M.7986 – Sysco/Brakes) ⁽¹⁾	7

IV *Pranešimai*

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Komisija

2016/C 273/04	Euro kursas	8
2016/C 273/05	Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai	9
2016/C 273/06	Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai	9

LT

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI
KOMUNIKATAI

EUROPOS KOMISIJA

KOMISIJOS PRANEŠIMAS

Komisijos rekomendacinis dokumentas dėl poveikio aplinkai vertinimo pagal Poveikio aplinkai vertinimo direktyvos (Direktyva 2011/92/ES su pakeitimais, padarytais Direktyva 2014/52/ES) 2 straipsnio 3 dalį procedūrų racionalizavimo

(2016/C 273/01)

1. Įvadas

Pakeista Poveikio aplinkai vertinimo direktyva (toliau – PAV direktyva) ⁽¹⁾ siekiama gerinti aplinkos apsaugą įtraukiant aplinkosaugos aspektus į sprendimų dėl valstybės ir privačių projektų, kuriuos vykdančioms būtina įvertinti galimą poveikį aplinkai, patvirtinimo priėmimo procesus.

Be to, taikant poveikio aplinkai vertinimo (PAV) procedūrą gerinamas viešiesiems ir privatiesiems investuotojams svarbus verslo saugumas ir tai atitinka geresnio reglamentavimo principus. ES teisės aktuose kartais gali būti reikalaujama kelių poveikio aplinkai vertinimų vienam projektui. Atskiri vertinimai skirti kuo labiau padidinti tam tikros rūšies aplinkos apsaugą. Tačiau teisės aktų reikalavimų gausa ir tam pačiam projektui lygiagrečiai vykdomi vertinimai gali būti jų vėlavimo, neatitikimų ir administracinio netikrumo priežastis. Be to, gali padidėti administracinės ir įgyvendinimo sąnaudos ir gali kilti neatitikimų tarp vertinimų ir konsultacijų, susijusių su konkrečiu projektu.

Šiame pranešime pateikiamos gairės dėl PAV procedūros racionalizavimo. Jose kreipiamas dėmesys į tam tikrus PAV procedūros žingsnius ir nustatomi būdai įvairioms bendroms ir (arba) koordinuotoms vertinimo procedūroms racionalizuoti (žr. 4 dalį). Šis pranešimas nėra privalomas ir neturi jokios įtakos sprendžiant, ar valstybės narės privalo rinktis tarp koordinuotos ir bendros procedūros, ar derinti jas abi. Galiausiai reikia atkreipti dėmesį į tai, kad tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismas pateikia galutinę ES teisės išaiškinimą.

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1) su pakeitimais, padarytais 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/52/ES (OL L 124, 2014 4 25, p. 1). Direktyva 2011/92/ES yra 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo ir jos pakeitimų, padarytų Direktyva 1997/11/EB, Direktyva 2003/35/EB ir Direktyva 2009/31/EB, kodifikuota redakcija.

2. Pagal pakeistą PAV direktyvos 2 straipsnio 3 dalį vykdomos bendros ir koordinuotos procedūros

PAV direktyvoje ⁽¹⁾ numatytos dvi procedūros, skirtos projektų, kuriems taikoma PAV direktyva ir kiti poveikio aplinkai vertinimai pagal dabartinius ES teisės aktus, poveikio aplinkai vertinimui supaprastinti. Tai yra:

- i) bendra procedūra ir
- ii) koordinuota procedūra.

Projektui arba konkrečiai projekto rūšiai gali būti taikoma viena iš šių procedūrų arba jos gali būti derinamos tarpusavyje. Projektams taikomų poveikio aplinkai vertinimo procedūrų koordinavimas arba sujungimas į vieną bendrą procedūrą siekiant išvengti veiksmų dubliavimo ir pertekliaus, taip pat visapusiškas sąveikų išnaudojimas ir leidimų vykdyti projektą išdavimui skirto laiko mažinimas vadinami racionalizavimu. Valstybės narės gali įdiegti koordinuotas ir (arba) bendras procedūras, atitinkančias konkrečiose direktyvose numatytus reikalavimus, atsižvelgdamos į konkrečias sąlygas, reikalingas toms procedūroms įgyvendinti.

Pagal bendrą procedūrą valstybės narės vykdo vieną bendrą konkretaus projekto poveikio aplinkai vertinimą. Ja nedaromas poveikis jokioms priešingoms nuostatomis kituose ES teisės aktuose ⁽²⁾. Keli skirtingi konkretaus projekto vertinimai pakeičiami bendru vertinimu, vykdomu pagal PAV direktyvą. Bendru vertinimu užtikrinama, kad projektas yra suderintas su taikomu *acquis*.

Pagal koordinuotą procedūrą valstybės narės paskiria instituciją įvairiems atskiriems projekto poveikio aplinkai vertinimams koordinuoti. Ja nedaromas poveikis jokioms priešingoms nuostatomis kituose ES teisės aktuose. Įkūrus bendrą už visus poveikio aplinkai vertinimus atsakingą instituciją galima pasiekti daugiau aiškumo ir didesnio veiksmingumo tiek įgyvendinant, tiek administruojant procedūras, taip pat teikti gaires visos procedūros metu. Paskirtoji administracinė institucija atlieka esminį vaidmenį koordinuojant procedūras ir užtikrina, kad poveikio aplinkai vertinimai būtų vykdomi sklandžiai.

Valstybės narės gali kiekvieną procedūrą taikyti skirtingai. Kai kurios iš jų jau įdiegė PAV direktyvos 2 straipsnio 3 dalyje ⁽³⁾ numatytas koordinuotas ir (arba) bendras procedūras. Valstybės narės pareiga – užtikrinti, kad 2 straipsnio 3 dalis būtų perkelta į nacionalinę teisę ir tinkamai vykdoma, įskaitant tam tikrus pakeitimus valstybės narės teisės aktuose.

Todėl, jeigu valstybė narė nusprendžia rinktis bendrą procedūrą, būtų tikslinga numatyti vykdyti bendrą konkretaus projekto poveikio aplinkai vertinimą. Valstybei narei nusprendus pasirinkti koordinuotą procedūrą, būtų tikslinga paskirti instituciją atskiriems vertinimams koordinuoti.

Nacionalinių teisės aktų, kuriais direktyva perkelta į nacionalinę teisę, pakeitimų mastas priklauso ir nuo to, ar valstybės narės jau yra įtraukusios poveikio aplinkai vertinimus į esamas sutikimų dėl planuojamos veiklos procedūras, kitas procedūras arba procedūras, nustatytas tam, kad būtų laikomasi PAV direktyvoje nustatytų tikslų (PAV direktyvos 2 straipsnio 2 dalis).

⁽¹⁾ PAV direktyvos su pakeitimais 2 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„3. Projektų, kurių atžvilgiu pareiga įvertinti poveikį aplinkai kyla ir pagal šią direktyvą, ir pagal Tarybos direktyvą 92/43/EEB, ir (arba) pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB, valstybės narės užtikrina, kai tinkama, kad būtų numatytos koordinuotos ir (arba) bendros procedūros, atitinkančios tų Sąjungos teisės aktų reikalavimus.

Projektams, kurių poveikis aplinkai turi būti įvertintas ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus nei pirmoje pastraipoje nurodytos direktyvos Sąjungos teisės aktus, valstybės narės gali numatyti koordinuotas ir (arba) bendras procedūras.

Pagal koordinuotą procedūrą, kuri nurodyta pirmoje ir antroje pastraipose, valstybės narės stengiasi koordinuoti įvairius atskirus konkretaus projekto poveikio aplinkai vertinimus, kurių reikalaujama pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus, šiuo tikslu paskirdamos instituciją ir nedarant poveikio jokioms priešingoms nuostatomis kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose.

Pagal bendrą procedūrą, kuri nurodyta pirmoje ir antroje pastraipose, valstybės narės stengiasi numatyti bendrą konkretaus projekto poveikio aplinkai vertinimą, kurio reikalaujama pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus, nedarant poveikio jokioms priešingoms nuostatomis kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose.

Komisija pateikia gaires dėl bet kokių suderintų ar bendrų procedūrų nustatymo projektams, kurie turi būti įvertinti ir pagal šią direktyvą, ir pagal direktyvas 92/43/EEB, 2000/60/EB, 2009/147/EB ir 2010/75/ES.“

⁽²⁾ PAV direktyvos su pakeitimais 2 straipsnio 3 dalies 4 pastraipoje numatyta, kad toje pastraipoje nurodyta bendra procedūra taikoma „nedarant poveikio jokioms priešingoms nuostatomis kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose“.

⁽³⁾ Pavyzdžiui, 1997 m. kovo 3 d. Tarybos direktyvoje 91/11/EB, kuria iš dalies keičiama Direktyva 85/337/EEB (PAV direktyva), pasiūlyta tokia pasirinkimo galimybė: „Valstybės narės gali nustatyti vieningą procedūrą, skirtą įvykdyti šios direktyvos ir 1996 m. rugpjūčio 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl integruotos taršos prevencijos ir kontrolės reikalavimams“ (2 straipsnio 4 dalis).

Komisija buvo įgaliota parengti gaires, kaip nustatyti koordinuotas ir (arba) bendras procedūras projektams, kuriems tuo pat metu yra reikalingas vertinimas pagal PAV direktyvą ir direktyvas 92/43/EEB (toliau – Buveinių direktyva) ⁽¹⁾, 2000/60/EB (toliau – Vandens pagrindų direktyva), 2009/147/EB (toliau – Paukščių direktyva) ⁽²⁾ arba 2010/75/ES (toliau – Pramoninių išmetamų teršalų direktyva). Be to, Komisija mano, kad šios gairės dera su Direktyvos 2014/52/ES ⁽³⁾, į kurią valstybės narės turėtų atsižvelgti įgyvendindamos PAV direktyvą su pakeitimais, 37 konstatuojamojoje dalyje nustatytais tikslais.

Pagal Buveinių direktyvą ⁽⁴⁾ ir (arba) Paukščių direktyvą, kiek tai susiję su poveikio aplinkai vertinimu ir Buveinių direktyvoje nustatytu įvertinimu, procedūrų racionalizavimas, kur reikia, yra privalomas, tačiau konkreti valstybė narė nusprendžia, ar taikyti tokią procedūrą pagal PAV direktyvą, Vandens pagrindų direktyvą arba Pramoninių išmetamų teršalų direktyvą.

3. Racionalizavimo planavimas

Racionalizavimo tikslas – sukurti lankstų ir visapusių vertinimo būdą, kuris galėtų būti pritaikytas konkretaus projekto reikmėms nedarant neigiamo poveikio aplinkosaugos tikslams ar konkrečių vertinimų išvadoms. Supaprastinta procedūra veiklos vykdytoji suteikiama galimybė apsvaistyti vertinimus, kurie turi būti atlikti, dalyvaujančias institucijas ir konsultavimo procesą. Taip lengviau išvengti vertinimų dubliavimo ir jų vykdymo vėlavimo.

Neatsižvelgiant į tai, ar pasirinkta bendra, ar koordinuota procedūra, ar abi procedūros derinamos tarpusavyje, vykdytinų poveikio aplinkai vertinimų taikymo sritis turi būti apibrėžta kuo anksčiau. Tai leidžia nustatyti aplinkosaugos aspektus, kuriems projektas gali turėti didelį poveikį. Veiksmingumo požiūriu supaprastintomis koordinuotomis ir (arba) bendromis procedūromis suteikiama tikrumo ir reglamentavimo stabilumo. Taip palengvinamas poveikio aplinkai vertinimo ataskaitų ir skirtingose direktyvose nustatytos reikalingos informacijos rengimas.

Valstybėms narėms taikant bendrą procedūrą, Komisija ragina rengti vieną išsamią poveikio aplinkai vertinimo ataskaitą, kurioje būtų pateikta visų įvykdytų vertinimų informacija. Siekiant užtikrinti, kad vertinimo procedūra būtų sisteminga ir suderinta su visomis atitinkamomis direktyvomis, patartina nuo pat pradžių vertinti visus reikiamus projekto aspektus. Taikant koordinuotą procedūrą įvairius reikalingus vertinimus koordinuoja paskirta institucija. Kita vertus, bendras vertinimas reiškia, kad vykdomas tik vienas poveikio aplinkai vertinimas.

3.1. Poveikio aplinkai vertinimas ir įvertinimas pagal Buveinių direktyvą

PAV direktyvoje nustatyta, kad tais atvejais, kai projekto poveikio aplinkai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal PAV direktyvą, ir pagal Buveinių direktyvą, visų pirma Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 ir 4 dalis (toliau – įvertinimas pagal Buveinių direktyvą), ir (arba) pagal Paukščių direktyvą, valstybės narės turėtų, kai tinkama, užtikrinti, kad būtų numatytos koordinuotos ir (arba) bendros procedūros, atitinkančios tų dviejų direktyvų reikalavimus.

Formuluotė „užtikrina, kad būtų numatytos“ PAV direktyvos su pakeitimais 2 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje reiškia, kad procedūras vykdyti privaloma; kita vertus, to paties straipsnio antroje pastraipoje pavartota formuluotė „gali numatyti“, kuri nurodo, kad galima rinktis. Formuluotė „kai tinkama“ yra nuoroda į klausimą, ar abi procedūros iš tikrųjų yra reikalingos konkrečiu atveju. Kitaip tariant, jeigu vykdam tam tikrą projektą turi būti atlikti poveikio aplinkai vertinimai pagal PAV direktyvą ir Buveinių direktyvą, reikia vykdyti koordinuotą arba bendrą procedūrą, nebent tai nėra reikalinga konkretaus projekto atveju. Atitinkama valstybė narė sprendžia, ar procedūra yra reikalinga.

⁽¹⁾ Šiose gairėse itin daug dėmesio skiriama tam, kad būtų tinkamai įvertintas poveikis „Natura 2000“ teritorijoms, t. y. Bendrijos svarbos teritorijoms (BST) bei specialioms saugomoms teritorijoms (SST) pagal Buveinių direktyvą ir specialioms apsaugos teritorijoms (SAT) pagal Paukščių direktyvą, kaip nustatyta Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Be to, gali būti vykdomas ne tik šiame straipsnyje nustatytas vertinimas, bet ir pagal Buveinių direktyvos 12 ir 16 straipsnius ir Paukščių direktyvos 5 ir 9 straipsnius taikomos vertinimo procedūros.

⁽²⁾ Pagal Buveinių direktyvos 7 straipsnį Paukščių direktyvoje apibrėžtomis specialioms apsaugos teritorijoms taip pat taikomos Buveinių direktyvos 6 straipsnyje nustatytos įvertinimo nuostatos.

⁽³⁾ „(37) Kai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal šią direktyvą, ir pagal Direktyvą 92/43/EEB ir (arba) Direktyvą 2009/147/EB, valstybės narės, siekdamos padidinti poveikio aplinkai vertinimo veiksmingumą, sumažinti administravimo sudėtingumą ir padidinti ekonominį efektyvumą, turėtų užtikrinti, kad prireikus atsižvelgiant į valstybių narių specifines organizacines charakteristikas būtų numatytos koordinuotos ir (arba) bendros procedūros, atitinkančios tų direktyvų reikalavimus. Jeigu poveikio aplinkai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal šią direktyvą, ir pagal kitus Sąjungos teisės aktus, kaip antai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, Direktyvą 2001/42/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES ir Direktyvą 2012/18/ES, valstybės narės turėtų galėti numatyti koordinuotas ir (arba) bendras procedūras, atitinkančias atitinkamų Sąjungos teisės aktų reikalavimus. Įdiegusios koordinuotas arba bendras procedūras valstybės narės turėtų paskirti instituciją, atsakingą už atitinkamų pareigų vykdymą. Atsižvelgdamos į institucines struktūras ir jei mano, kad reikia, valstybės narės turėtų galėti paskirti daugiau nei vieną instituciją.“

⁽⁴⁾ PAV direktyvos 2 straipsnio 3 dalies 1 pastraipa.

3.2. Poveikio aplinkai vertinimas ir kiti ES teisės aktai

Kai kurių projektų poveikio aplinkai vertinimas turi būti atliekamas ir pagal PAV direktyvą, ir pagal kitus nei Buveinių direktyva ES teisės aktus (pvz., Vandens pagrindų direktyvą arba Pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvą). Tokiais atvejais valstybės narės gali taikyti koordinuotą procedūrą, bendrą procedūrą arba derinti šias dvi procedūras tarpusavyje. Tokiomis aplinkybėmis valstybės narės neprivalo taikyti supaprastintos poveikio aplinkai vertinimo procedūros.

Pavyzdžiui, kai kurie PAV direktyvoje nurodyti projektai galėtų turėti poveikį saugomoms rūšims ir buveinėms „Natura 2000“ teritorijose arba neigiamai paveikti vandens telkinius. Projektai, susiję su įrenginiais, nurodytais tiek PAV direktyvoje, tiek Pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvoje, turi atitikti abiejų šių direktyvų reikalavimus. Vertinimo procedūra, kai įmanoma, turėtų būti bendra, nes taip duomenų rinkimas, viešos konsultacijos ir vertinimo procesas tampa veiksmingesni.

4. Poveikio aplinkai vertinimų racionalizavimas: geriausia praktika.

4.1. Poveikio aplinkai vertinimo ataskaitos rengimas

Poveikio aplinkai vertinimo ataskaitos (toliau – PAV ataskaita) turinys gali skirtis priklausomai nuo projekto specifinių charakteristikų ir aplinkos aspektų, kuriems projektas gali turėti poveikį. Duomenys ir informacija, kuriuos projekto užsakovas įtraukia į PAV ataskaitą, turi atitikti PAV direktyvos ⁽¹⁾ IV priedą. Į kitų ES arba nacionalinės teisės aktuose numatytų vertinimų rezultatus ir informaciją gali būti atsižvelgta, kai tinkama, siekiant išvengti vertinimų dubliavimo. Susiję teisės aktai – įvertinimas pagal Buveinių direktyvą, Pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvą ir Vandens pagrindų direktyvą.

Tačiau atsižvelgiant į PAV ir įvertinimo pagal Buveinių direktyvą apimties skirtumus, su Buveinių direktyvoje numatytu įvertinimu susijusi informacija ir atitinkamos išvados turi būti iškart lengvai atpažįstamos poveikio aplinkai vertinimo ataskaitoje. PAV procedūros metu surinkta informacija negali pakeisti įvertinimo pagal Buveinių direktyvą informacijos, nes nė viena iš šių procedūrų nėra svarbesnė už kitą.

Nėra privaloma nustatyti informacijos, kuri turi būti pateikta poveikio aplinkai vertinimo ataskaitoje, apimties ir išsamumo (t. y. apimties nustatymo). Tačiau vykdytojai pageidaujant kompetentinga institucija privalo pateikti nuomonę apie tai, kokios apimties ir išsamumo informaciją užsakovas turi įtraukti į PAV ataskaitą. Itin didelis dėmesys bus kreipiamas į projekto specifines ypatybes, įskaitant jo vietą, techninį pajėgumą ir galimą poveikį aplinkai ⁽²⁾.

Apimties nustatymas naudingas tais atvejais, kai pagal atitinkamas direktyvas taikytinos bendros ir koordinuotos procedūros galėtų būti derinamos įvairiais būdais. Pavyzdžiui, PAV ir įvertinimas pagal Buveinių direktyvą gali būti atlikti arba kaip bendra, arba kaip koordinuota procedūra. Taip pat, kur tinkama, gali būti vykdomi Vandens pagrindų direktyvoje ir Pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvoje nustatyti vertinimai. Vandens pagrindų direktyvoje ir Pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvoje nustatyti vertinimai gali būti vykdomi bendrai arba koordinuojami su PAV ir įvertinimu pagal Buveinių direktyvą.

Siekiant užtikrinti, kad informacija apie poveikį aplinkai būtų kokybiška, patartina apimties nustatymą padaryti privalomu supaprastintų vertinimų etapu. Nustačius racionalius apimties terminus bus lengviau supaprastinti vertinimus. Be to, apimties nustatymas yra naudingas vykdytojiui – taip užtikrinamas skaidrumas ir teisinis tikrumas. Ankstyvas koordinavimas dar iki poveikio vertinimo pradžios, kuriame dalyvautų kompetentingos institucijos, visuomenė ir užsakovas, padėtų lengviau vykdyti visą procesą ir nuo pat pradžios nustatyti problemas.

Jei racionalizuojama koordinuota procedūra, užsakovas gali koordinuoti duomenų rinkimą ir įvairių būtinų poveikio aplinkai vertinimo procedūrų valdymą. Idealiu atveju tą turėtų daryti *ad hoc* koordinatorius arba paskirtoji kompetentinga institucija. Tokiu atveju būtų galima koordinuoti atskirų ataskaitų rengimą.

Patartina, kad nacionalinės institucijos įdiegtų nacionalinę arba regioninę duomenų bazę, kurioje prieš pradedant įgyvendinti projektą pateiktą informaciją apie aplinkos būklę. Pavyzdžiui, įdiegus elektroninę informacijos teikimo sistemą arba internetinę keitimosi informacija platformą būtų lengviau centralizuoti duomenų rinkimui ir platinimui skirtus priemonius išteklius.

Vykdamas poveikio aplinkai vertinimo (PAV) ir įvertinimo pagal Buveinių direktyvą bendrą procedūrą, kuri papildoma kitų taikytinų poveikio vertinimų koordinuota procedūra, bendra ir koordinuota procedūra gali būti derinamos tarpusavyje. Atsižvelgiant į apimties nustatymo rezultatus ir projekto pobūdį, geriausias sprendimas galėtų būti vienos, visapūsės poveikio aplinkai vertinimo ataskaitos rengimas.

⁽¹⁾ PAV direktyvos su pakeitimais 5 straipsnis.

⁽²⁾ Poveikio aplinkai vertinimo direktyvos su pakeitimais 5 straipsnio 2 dalis.

POVEIKIO APLINKAI VERTINIMO ATASKAITOS RENGIMO GAIRĖS

- Vykdytojai turėtų pradėti rinkti duomenis kuo anksčiau, projekto parengiamuoju laikotarpiu, ir atsižvelgdami į kompetentingų institucijų rekomendacijas.
- Nustatyti apimtį naudinga visose procedūrose, neatsižvelgiant į tai, ar procedūra bendra, ar koordinuota, ar abi šios procedūros derinamos tarpusavyje. Nustačius bendrą poveikio aplinkai vertinimo ataskaitos apimtį ir turinį procedūra tampa paprastesnė ir taip užtikrinamas pateiktos įvairiais poveikio aplinkai vertinimais paremtos informacijos nuoseklumas.
- Valstybei narei taikant bendrą procedūrą, poveikio aplinkai vertinimo ataskaita turėtų būti pateikta kaip vienas dokumentas, įskaitant visą reikalingą informaciją ir išvadas. Ataskaitoje turėtų būti atsižvelgta į visų su konkrečiu projektu susijusių poveikio aplinkai vertinimų specifines ypatybes.
- Valstybei narei taikant koordinuotą procedūrą, užsakovas gali parengti kelias poveikio aplinkai vertinimo ataskaitas. Iš jų vėliau gali būti parengtas vienas konsoliduotas dokumentas arba jų turinys gali būti koordinuojamas.

4.2. Konsultacijos ir visuomenės dalyvavimas

Visuomenės dalyvavimas – esminis poveikio aplinkai vertinimo procedūros etapas, atitinkantis Orhuso konvencijoje ⁽¹⁾ nustatytus ES tarptautinius įsipareigojimus. PAV direktyvoje numatyti su visuomenės dalyvavimu susiję privalomi reikalavimai ⁽²⁾. Suinteresuotų visuomenės atstovų konsultacijoms dėl PAV ataskaitos skirtas laikotarpis privalo būti ne trumpesnis nei 30 dienų ⁽³⁾. Užtikrinus visuomenės dalyvavimą poveikio aplinkai vertinimo procedūrose sukuriamas veiksmingas konsultacijų išdėstymas pakopomis, kuris priklauso nuo konkretaus vertinimo ypatumų. Naudinga nuo pat pradžios informuoti ir įtraukti visuomenę į poveikio aplinkai vertinimo procedūrą, t. y. jau apimties nustatymo etape. Tai taip pat taikoma Buveinių direktyvoje nustatytoms vertinimo procedūroms.

Taikant bendrą procedūrą, viena bendra poveikio aplinkai vertinimo ataskaita turi būti viešai paskelbta per pagrįstą laikotarpį. Visuomenei turi būti suteikta galimybė veiksmingai dalyvauti priimant sprendimus aplinkos klausimais ⁽⁴⁾.

Taikant koordinuotą procedūrą, už koordinavimą atsakinga paskirtoji institucija gali užtikrinti, kad visuomenė turėtų prieigą prie informacijos ir galėtų dalyvauti procedūroje, kaip tai numatyta PAV direktyvos 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse bei kituose su viešomis konsultacijomis ir visuomenės dalyvavimu susijusiuose ES teisės aktuose, tuo pat metu suteikiant prieigą prie informacijos, parengtos pagal PAV direktyvą.

KONSULTACIJŲ IR VISUOMENĖS DALYVAVIMO GAIRĖS

- Nuostatos dėl visuomenės dalyvavimo ir konsultavimosi su ja turėtų būti numatytos skirtingais supaprastintos poveikio aplinkai vertinimo procedūros etapais. Patartina visuomenę įtraukti anksti, t. y. apimties nustatymo etape.
- Jeigu dėl atliktų vertinimų reikia surengti kelias viešąsias konsultacijas, jos turėtų būti vykdomos kaip viena nuosekli konsultacijų procedūra arba kaip kelios koordinuotos procedūros.
- Nustačius pagrįstus didžiausius terminus visuomenei informuoti ir viešosioms konsultacijoms surengti, procedūra tampa paprastesnė ir veiksmingesnė tiek kompetentingoms institucijoms, tiek vykdytojams.

4.3. Sprendimų priėmimas

Priešingai PAV direktyvos nuostatomis, Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad poveikio teritorijai įvertinimo išvados yra privalomos norint išduoti sutikimą dėl planuojamos projekto veiklos. Tai reiškia, kad kompetentingos institucijos negali duoti sutikimo vykdyti projektą, nebent įvertinimo pagal Buveinių direktyvą išvadose teigiama, jog projektas neturės neigiamo poveikio atitinkamos „Natura 2000“ teritorijos vientisumui.

Jeigu projektui turi būti taikomas ir PAV, ir įvertinimas pagal Buveinių direktyvą, procedūra gali būti arba bendra, arba koordinuota. Patirtis rodo, kad bendra procedūra, į kurią įeina tiek poveikio aplinkai vertinimas, tiek įvertinimas pagal Buveinių direktyvą, užtikrinama geresnė vertinimo kokybė ir ši procedūra rekomenduojama tais atvejais, kai atliekami

⁽¹⁾ To reikalaujama pagal JT EEK konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija), kurios šalys yra ES ir jos valstybės narės.

⁽²⁾ Vandens pagrindų direktyvoje ir Pramoninių išmetamų teršalų direktyvoje taip pat yra nuostatos dėl visuomenės dalyvavimo. Valstybės narės privalo užtikrinti, kad reikiama atvejais šių nuostatų būtų laikomasi.

⁽³⁾ PAV direktyvos su pakeitimais 6 straipsnio 7 dalis.

⁽⁴⁾ PAV direktyvos su pakeitimais 6 straipsnis.

šie du vertinimai. Todėl nusprendus duoti sutikimą vykdyti projektą, kuris buvo įvertintas ir pagal PAV direktyvą, ir pagal Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 dalį, arba nusprendus tokį projektą atmesti, pageidautina, kad šis sprendimas būtų pateiktas kartu su informacija apie įvertinimą, atliktą pagal Buveinių direktyvą, be to, jis turi derėti su to įvertinimo rezultatais (arba, atitinkamais atvejais ⁽¹⁾), su Buveinių direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje nustatytais reikalavimais).

Jeigu PAV sprendimu nustatomos priemonės, skirtos išvengti reikšmingo neigiamo poveikio aplinkai, užkirsti jam kelią, jį sumažinti ir, jei įmanoma, jį kompensuoti, ir nustatomos procedūros šiam poveikiui stebėti, rekomenduojama, kad į supaprastintas poveikio aplinkai vertinimo procedūras būtų įtraukta informacija apie alternatyvius sprendimus, poveikio mažinimo priemones ir, jei tinkama, nustatytas su „Natura 2000“ teritorijomis susijusias kompensavimo priemones.

SPRENDIMŲ PRIĖMIMO GAIRĖS

- Bendra PAV ir įvertinimo pagal Buveinių direktyvą procedūra užtikrinama geresnė kokybė, nes į ją įtrauktos ir viešosios konsultacijos. Priėmus sprendimą suteikti leidimą vykdyti projekto planus arba juos atmesti rekomenduojama, kad toks sprendimas būtų pateiktas kartu su informacija apie įvykdytą vertinimą pagal Buveinių direktyvą ir derėtų su to vertinimo rezultatais.
- Sprendime, priimamame atlikus racionalizuotus poveikio aplinkai vertinimus, taip pat galėtų būti pateikiama informacija apie alternatyvius sprendimus, rizikos mažinimo priemones ir, jei tinkama, su „Natura 2000“ teritorijomis susijusias kompensacines priemones, nustatytas atsižvelgiant į įvertinimą pagal Buveinių direktyvą arba bendrą PAV vertinimo ataskaitą.

⁽¹⁾ Buveinių direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje numatyta, kad jeigu įvertinimo išvadose teigiama, jog neigiamas poveikis teritorijai negali būti panaikintas, leidimas vykdyti projektą vis tiek gali būti suteiktas, jeigu tenkinamos išskirtinės griežtos sąlygos (nėra alternatyvių sprendimų, projektas vis dėlto privalo būti įgyvendintas dėl įpareigojančių priežasčių neatsižvelgti į visuomenės interesus arba buvo rasta kompensacinių priemonių, kuriomis bus užtikrintas tinklo „Natura 2000“ vientisumas). Tokiu atveju Komisija turi būti apie tai informuota ir, ypatingomis aplinkybėmis, pateikti savo nuomonę.

Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta
(Byla M.8106 – Jones Lang Lasalle/Integral UK Holding)

(Tekstas svarbus EEE)

(2016/C 273/02)

2016 m. liepos 19 d. Komisija nusprendė neprieštarauti pirmiau nurodytai koncentracijai, apie kurią pranešta, ir pripažinti ją suderinama su vidaus rinka. Šis sprendimas priimtas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas sprendimo tekstas pateikiamas tik anglų kalba ir bus viešai paskelbtas iš jo pašalinus visą konfidencialią su verslu susijusią informaciją. Sprendimo tekstą bus galima rasti:

- Komisijos konkurencijos svetainės susijungimų skiltyje (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šioje svetainėje konkrečius sprendimus dėl susijungimo galima rasti įvairiais būdais, pavyzdžiui, pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, sprendimo priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu *EUR-Lex* svetainėje (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lt>). Dokumento Nr. 32016M8106. *EUR-Lex* svetainėje galima rasti įvairių Bendrijos teisės aktų.

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

Neprieštaravimas koncentracijai, apie kurią pranešta
(Byla M.7986 – Sysco/Brakes)

(Tekstas svarbus EEE)

(2016/C 273/03)

2016 m. birželio 9 d. Komisija nusprendė neprieštarauti pirmiau nurodytai koncentracijai, apie kurią pranešta, ir pripažinti ją suderinama su vidaus rinka. Šis sprendimas priimtas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalies b punktu. Visas sprendimo tekstas pateikiamas tik anglų kalba ir bus viešai paskelbtas iš jo pašalinus visą konfidencialią su verslu susijusią informaciją. Sprendimo tekstą bus galima rasti:

- Komisijos konkurencijos svetainės susijungimų skiltyje (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Šioje svetainėje konkrečius sprendimus dėl susijungimo galima rasti įvairiais būdais, pavyzdžiui, pagal įmonės pavadinimą, bylos numerį, sprendimo priėmimo datą ir sektorių,
- elektroniniu formatu *EUR-Lex* svetainėje (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=lt>). Dokumento Nr. 32016M7986. *EUR-Lex* svetainėje galima rasti įvairių Bendrijos teisės aktų.

⁽¹⁾ OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS KOMISIJA

Euro kursas ⁽¹⁾**2016 m. liepos 26 d.**

(2016/C 273/04)

1 euro =

Valiuta			Valiutos kursas		
USD	JAV doleris	1,0997	CAD	Kanados doleris	1,4553
JPY	Japonijos jena	114,67	HKD	Honkongo doleris	8,5301
DKK	Danijos krona	7,4393	NZD	Naujosios Zelandijos doleris	1,5561
GBP	Svaras sterlingas	0,83710	SGD	Singapūro doleris	1,4925
SEK	Švedijos krona	9,5124	KRW	Pietų Korėjos vonas	1 249,22
CHF	Šveicarijos frankas	1,0870	ZAR	Pietų Afrikos randas	15,8672
ISK	Islandijos krona		CNY	Kinijos ženminbi juanis	7,3357
NOK	Norvegijos krona	9,4370	HRK	Kroatijos kuna	7,4855
BGN	Bulgarijos levas	1,9558	IDR	Indonezijos rupija	14 488,80
CZK	Čekijos krona	27,021	MYR	Malaizijos ringitas	4,4693
HUF	Vengrijos forintas	313,16	PHP	Filipinų pesas	51,855
PLN	Lenkijos zlotas	4,3629	RUB	Rusijos rublis	72,8920
RON	Rumunijos leja	4,4657	THB	Tailando batas	38,494
TRY	Turkijos lira	3,3508	BRL	Brazilijos realas	3,6080
AUD	Australijos doleris	1,4599	MXN	Meksikos pesas	20,6734
			INR	Indijos rupija	74,0420

⁽¹⁾ Šaltinis: valiutų perskaičiavimo kursai paskelbti ECB.

Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai

(2016/C 273/05)

Atsižvelgiant į Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalies a punkto antrą įtrauką, Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai ⁽²⁾ iš dalies keičiami taip:

381 puslapyje pozicijos

„9503 00 Triratukai, paspirtukai, pedaliniai automobiliukai ir panašūs žaislai su ratukais; lėlių vežimėliai; lėlės; kiti žaislai; sumažinto dydžio („skalės“) modeliai ir panašūs pramogoms skirti modeliai, veikiantys arba neveikiantys; visų rūšių dėlionės“

antra pastraipa papildoma šiuo punktu:

„d) deriniai, kuriuos sudaro raktų žiedas ir žaisliukas, sujungti taip, kad būtų patogiau naudoti prikabintus raktus (pvz., grandinėle ar sukiąja sagtele), dėl savo dydžio ir (arba) pobūdžio ir dizaino pirmiausia skirti raktams prikabinti ir paprastai nešiojami kišenėje arba rankinėje (dažniausiai pagal medžiagą, iš kurios pagamintas raktų žiedas).“

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

⁽²⁾ OL C 76, 2015 3 4, p. 1.

Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai

(2016/C 273/06)

Atsižvelgiant į Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ 9 straipsnio 1 dalies a punkto antrą įtrauką, Europos Sąjungos kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimai ⁽²⁾ iš dalies keičiami taip:

367 puslapyje

įterpiamas šis tekstas:

„8714 99 90 Kiti; dalys

Šiai subpozicijai priskiriamos vaikų kėdutės, skirtos vaikams vežti suaugusiųjų dviračiais. Jos gali būti montuojamos ant bagažinės ar rėmo arba tvirtinamos ant vairo rėmo arba prie jo. Šios kėdutės yra daugiausia skirtos naudoti su dviračiais, todėl jos laikytinos dviračio reikmenimis.“

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

⁽²⁾ OL C 76, 2015 3 4, p. 1.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT